

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 11/05/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG III: TỬ SANH VIỆC LỚN”

CẢNH GIÁC MẠNG NGƯỜI LÀ VÔ THƯỜNG (PHẦN MỘT)

Chúng tu thường chỉ lo việc sinh tử chứ chúng ta không lo việc tử sanh. Chúng ta đến thế gian do nghiệp lực chi phối, chúng ta hoàn toàn không tự chủ được nơi mình sẽ đến. Chúng ta đã sinh ra và chắc chắn chúng ta sẽ chết, sau khi chết chúng ta đi về đâu đó mới là việc quan trọng! Nhân vật Trư Bát Giới là một nhân vật hư cấu nhưng những người sáng tạo ra nhân vật này cũng đã hiểu về luân hồi, Trư Bát Giới nguyên là Thiên Bồng Nguyên Soái nhưng vì vi phạm quy định của Thiên Đình nên đã bị đày xuống trần gian đầu thai làm heo. Kiếp này chúng ta có thân người nhưng có thể lần sau chúng ta không còn thân người nữa!

Mỗi chúng ta đều có định nghiệp nhưng định nghiệp này không cố định mà chúng ta có thể thay đổi được. Chúng ta thuận theo nghiệp lực, chính là chúng ta thuận theo tập khí, phiền não thì chúng ta không thể thay đổi định nghiệp. Nếu chúng ta thuận theo giáo huấn của Phật Bồ Tát thì chúng ta có thể hoàn toàn thay đổi định nghiệp của mình. Nếu chúng ta tận tâm tận lực vì chúng sanh nhưng trong tâm chúng ta chỉ niệm một câu “**A Di Đà Phật**”, một lòng một dạ hướng đến thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta sẽ hoàn toàn nắm chắc được việc lớn tử sanh. Chúng ta nắm chắc được việc tử sanh thì sau khi chúng ta bỏ thân người, chúng ta sẽ không phải mang thân Súc sanh, thân Ngạ quỷ mà chúng ta mang thân của Bồ Tát Bất Thối. Tất cả đều do chúng ta tự quyết định!

Mạng sống của chúng ta rất vô thường, nếu chúng ta hít vào mà không thở ra thì chúng ta đã chuyển qua đời khác. Bài học trước Hòa Thượng nhắc chúng ta, mọi việc xảy ra trong cuộc sống đều là hoàn cảnh để chúng ta trải nghiệm, để chúng ta tự rút ra bài học. Nếu chúng ta không có hoàn cảnh để trải nghiệm thì chúng ta sẽ không biết trân trọng thời gian quý báu của sinh mạng.

Chúng ta mang thân nghiệp lực, chúng ta cộng nghiệp trùng trùng với những chúng sanh khác. Mấy hôm nay, tôi bị Covid, hiện tại, tôi không sốt, không mất vị giác, không còn ho nhiều. Khi tôi mắc bệnh tôi cảm thấy rất thương cảm với những người đã mất vì bệnh Covid, nhiều người mất do họ không biết phương pháp để tự chữa bệnh. Nhiều người ở các vùng quê, họ không biết đến khái niệm nồng độ Oxy trong máu (SPO2), khi chúng ta nhiễm vi-rut Covid, chúng ta thường buồn ngủ nhưng chúng ta càng ngủ thì nồng độ Oxy trong máu càng giảm. Nếu chúng ta mắc vi-rut Covid chúng ta nên

uống nước tía tô, ăn bột sắn dây, mở cửa phòng cho thoáng gió. Nếu chúng ta không có những trải nghiệm này thì chúng ta sẽ không biết chăm sóc mình và chăm sóc người khác. Hôm trước, mặc dù tôi bị ho, cả đêm tôi không ngủ được nhưng đến khoảng hơn 3 giờ sáng là tôi đã tỉnh táo. Do cả đêm tôi không ngủ được nên tôi đã chỉnh đồng hồ báo thức vào lúc 4 giờ 15 phút, để tôi có thể ngủ thêm một chút nhưng khi đến khoảng 3 giờ thì thân của tôi không thể ngủ thêm được, sáng nay tôi vẫn dậy vào lúc 3 giờ 38 phút. Nếu chúng ta cương quyết định đặt cho thân của chúng ta thì thân cũng sẽ luôn tuân theo thời gian cố định. Tôi không bao giờ có thể ngủ vào khung giờ 4 đến 6 giờ sáng.

Lần đầu tiên khi tôi mắc Covid các triệu chứng của tôi cũng rất nhẹ nhàng, tôi không ho, không sốt, không mất tiếng, tôi vẫn lên lớp giảng bình thường. Phật đã nói: “**Nếu có thân người đừng cầu không có bệnh khổ vì không có bệnh khổ thì tham dục dễ sinh**”. Chúng ta mang thân tứ đại, bệnh tật đến là để nhắc nhở chúng ta là, chúng ta vẫn là phàm phu đầy nghiệp chướng, nếu chúng ta không nỗ lực, phấn phát thì chúng ta rất dễ đọa lạc. Sáng nay, trong người tôi vẫn mệt nhưng khi tôi lạy Phật tinh thần tôi rất phấn chấn. Nếu chúng ta cho rằng chúng ta niệm Phật thì chúng ta sẽ không có bệnh thì đây là quan niệm sai. Chúng ta mang thân tứ đại, thân chúng ta hợp thành từ đất, nước, gió, lửa nếu có bất cứ yếu tố nào trong bốn yếu tố này mất quân bình thì chúng ta đều sẽ mắc bệnh. Thích Ca Mâu Ni Phật biết rõ là sau khi ăn bát cháo nấm do Thuần Đà nấu thì Ngài sẽ bị trúng độc nhưng Ngài muốn thị hiện cho mọi người thấy rằng, thân tứ đại của chúng ta rồi sẽ bị bệnh và mất đi.

Trước khi tôi đi miền Tây, tôi đã cảm nhận được là chuyến đi sẽ không tốt cho sức khỏe của mình vì thời tiết ở đó miền Tây rất khắc nghiệt nhưng có nhiều chúng sanh đang chờ nên tôi không thể ở một chỗ để cầu an cho riêng mình. Ở đó, một lần tôi bị ướt nước mưa, buổi tối khi đi ngủ, mọi người bật quạt nên tôi bị nhiễm lạnh. Về thành phố Hồ Chí Minh, tôi cảm thấy không khỏe, khi tôi nói chuyện với mọi người thì vi-rut Covid đã xâm nhập vào trong cơ thể tôi. Tôi cảm thấy mình bị bệnh rất nhẹ nhàng, sau khi mắc bệnh tôi đã có những trải nghiệm rất tuyệt vời. Đêm đầu tiên tôi bị ho nên tôi không ngủ được, đêm thứ hai tôi chuyển sang nằm ở ghế dựa nên tôi đã ít ho và ngủ tốt hơn hơn, đến ngày thứ ba thì tôi đã ngủ được như bình thường. Chúng ta tùy theo tình trạng bệnh của mình mà có phương pháp đối trị phù hợp.

Chúng ta mắc bệnh thì chúng ta sẽ có trải nghiệm đương đầu với bệnh tật, chắc chắn chúng ta sẽ có một trận đại bệnh để đưa chúng ta rời khỏi dân gian. Các chiến sĩ bộ đội khi luyện tập có phương châm là: “*Thao trường đổ mồ hôi thì chiến trường bớt đổ máu*”. Trong cuộc sống, chúng ta cũng cần có những lần trải nghiệm như vậy. Khi chúng ta ở trong hoàn cảnh ba phần sống bảy phần chết; hoàn cảnh thập tử nhất sinh, thập tử thập sinh thì những hoàn cảnh này đều giúp chúng ta có thêm trải nghiệm.

Bồ Tát Phổ Hiền nói: “**Một ngày đã đi qua thì mạng sống của chúng ta cũng sẽ giảm đi một ngày!**”. Mỗi ngày thức dậy, chúng ta có tự phản tỉnh là mạng sống của chúng ta đã giảm đi một ngày không? Chúng ta thường cảm thấy rất vui sướng khi được ngủ, buổi sáng chúng ta không muốn thức dậy sớm. Người thế gian cũng nói, mỗi ngày trôi qua là chúng ta lại càng thêm: “*Gần đất, xa trời*”. Chúng ta đang dần tiến đến năm mò của chính mình. Nếu chúng ta phản tỉnh sâu thì chúng ta sẽ nhận ra mỗi ngày trôi qua thì mạng sống của chúng ta đã giảm bớt một ngày. Nhiều người cho rằng đây là chuyện bình thường, không cần đề cao cảnh giác nhưng người có trí tuệ thì họ sẽ biết trân trọng thời gian của sinh mạng.

Đối với người thế gian, việc ăn chay, giữ giới là việc khó làm. Chúng ta ăn chay, giữ giới, học Phật, thúc đẩy giáo dục Thánh Hiền thì đây là việc khó trong những việc khó. Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta không làm thì ai sẽ làm?**”. Chúng ta phải là người tiếp nối huệ mạng của Phật, của Cổ Thánh Tiên Hiền

Hòa Thượng nói: “**Người có đôi mắt sáng thì họ sẽ nhìn thấy một ngày trôi qua thì thời gian của sinh mạng sẽ giảm đi một ngày**”. “*Người có đôi mắt sáng*” là người có trí tuệ. Mỗi ngày trôi qua là chúng ta lại đang đến gần hơn cái chết. Ở thế gian, không ai có thể thoát khỏi định luật Sinh – Lão – Bệnh – Tử. Người thế gian thường rất sợ hãi khi có người nói rằng họ sắp gặp đại họa. Nếu những người Thầy bói nói mọi việc của chúng ta đều bình yên thì chúng ta sẽ không cúng tế vậy thì Thầy bói sẽ không có tiền. Nếu Thầy bói phán chúng ta như vậy thì chúng ta phải tỉnh táo mà nói với họ rằng, mỗi ngày của tôi đều có thể là một ngày đại họa vì nếu tôi không kiểm soát khởi tâm động niệm, mỗi ý niệm đều sẽ khiến tôi tạo nghiệp.

Có một người phụ nữ là chủ một doanh nghiệp, khi công ty bị mất điện, cô có thời gian rảnh nên cô đi xem bói, sau khi Thầy bói phán chồng cô có vợ bé thì cả đêm cô suy nghĩ không ngủ được. Hôm sau, cô gọi cho tôi kể lại việc mình đi xem bói để rồi tự chuốc lấy phiền não, cô tự nói cô làm như vậy đúng là “ngu”. Chúng ta mang cuộc sống, vận mệnh của mình để cho người khác phán, đa phần họ sẽ phán là chúng ta sắp gặp việc xấu. Chúng ta nghe Thầy bói nói xong thì chúng ta lo sợ, chúng ta bỏ tiền ra để cúng tế. Đây chính là chính mình tự hù dọa mình! Nếu một người sợ ma, buổi tối họ ra vườn, họ nhìn thấy tàu lá chuối khô thì họ cũng sẽ tưởng là ma. Người sợ rắn thì nhìn thấy sợi dây, cành cây họ cũng tưởng đó là rắn. Đây là do tâm vọng tưởng của chúng ta.

Người xưa kể câu chuyện, có hai vị tăng nhìn thấy gió thổi, lá phướn lay động nên họ tranh luận với nhau, một người cho rằng đó là do phướn động, người kia cho rằng do gió động. Ngài Lục Tổ Huệ Năng nghe thấy vậy thì nói: “*Không phải gió động, không phải phướn động, tâm các ông động*”. Nếu tâm chúng ta không quan tâm đến phướn động hay gió động thì tâm chúng ta sẽ không động, chúng ta sẽ không chấp trước, dính mắc ở đó. Trong cuộc sống, rất nhiều việc phát sinh vì sự phân biệt, chấp trước của chúng ta. Nếu chúng ta không có sự phân biệt chấp trước thì việc lớn sẽ hóa thành việc

nhỏ, việc nhỏ sẽ hóa ra không có việc. Chúng ta thường quên đi việc quan trọng nhất của đời người đó là việc tử sanh. Sau chúng ta chết chúng ta đi về đâu đó mới là việc quan trọng!

Chúng ta đã có niềm tin vững chắc, tâm chúng ta đã có một chốn yên ổn quay về chưa? Nếu tâm chúng ta đã có chốn yên ổn quay về thì tâm chúng ta sẽ rất an. Tâm chúng ta an thì chúng ta sẽ tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến, làm tất cả những việc cần làm. Có người nói với tôi, họ đi xem bói, Thầy bói nói họ sắp gặp đại nạn. Tôi nói, đó là do họ thấy mặt con đẽ hù dọa, có thể kiếm được tiền từ con. Nếu Thầy bói nói với tôi là tôi sắp gặp đại nạn thì tôi sẽ cảm ơn họ vì đã nhắc nhở tôi, tôi sẽ nói với họ là tôi đã biết điều đó từ rất lâu, tôi đang rất nỗ lực để chuẩn bị cho ngày đó thật tốt.

Trong “*Bồ Tát Chí Nhạo Kinh*”, Hòa Thượng nói: “*Thời kỳ Mạt Pháp, Ma Tử, Ma Tôn dùng hết những mỹ từ của Phật pháp để lừa gạt chúng sanh*”. Ma tử, Ma tôn cũng khuyên chúng ta bố thí, phóng sanh, cúng dường nhưng chắc chắn họ sẽ khuyên chúng ta cúng dường cho họ nhiều hơn. Điều này khiến chúng ta không cảnh giác, chúng ta cho rằng đó đều là những lời khuyên tốt.

Có người hỏi tôi, cuộc sống của họ đang rất khổ nhưng họ không biết phải làm sao. Tôi hỏi họ vì sao họ khổ, nếu gia đình chúng ta chưa hạnh phúc thì chúng ta làm nhiều việc giúp những gia đình khác hạnh phúc vậy thì chúng ta sẽ có hạnh phúc đong đầy; nếu con của chúng ta chưa ngoan thì chúng ta làm nhiều việc giúp cho con cái của người khác ngoan hiền vậy thì chắc chắn con cái chúng ta cũng sẽ ngoan hiền. Khi tôi bị ốm, các con gái của tôi gọi điện liên tục để hỏi thăm và nhắc tôi phải chú ý theo dõi tình hình sức khỏe. Chúng ta phải phân biệt rõ được thiện ác, nếu không thì chúng ta sẽ bị lừa mà không biết rằng chúng ta bị lừa. Hòa Thượng dạy: “*Chúng ta thiếu phước chỗ nào thì chúng ta tích cực bồi phước vào chỗ đó!*”. Đây là chính chúng ta tự làm chủ vận mạng của mình. Phật Bồ Tát còn không thể giúp chúng ta thay đổi vận mạng! Những phạm phu tội lỗi kia nói có thể giúp chúng ta thay đổi vận mạng đó là vì họ muốn lừa gạt chúng ta.

Hôm qua, một chú học trò của tôi đi mua một chai cồn hương chanh sả với giá là 80.000đ. Tôi thấy giá cao nên tôi lên Google tìm kiếm thì thấy mọi người thường chỉ bán chai này với giá 35.000đ. Khi dịch Covid mới xuất hiện, tôi về thành phố Hồ Chí Minh công tác, ở đó có quy định bắt buộc phải đeo khẩu trang nên tôi đã phải mua hộp khẩu trang với giá 240.000đ. Trong lúc hoạn nạn đáng lẽ mọi người phải cùng nhau chia sẻ khó khăn thì nhiều người không có một chút tâm đồng cảm, họ chỉ muốn thu được càng nhiều lợi nhuận càng tốt. Chúng ta phải cho đi tất cả mọi thứ để chúng ta có thể khơi dậy tâm đồng cảm giữa con người với con người. Nhiều người thế gian chỉ quan tâm đến tiền mà họ không có một chút phản tỉnh rằng thế gian này là vô thường. Chúng ta để thời gian trôi qua một cách vô ích thì khi vô thường đến chúng ta cuống cuống bám víu cũng không còn kịp!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!